

Motto:

Peníze cinkají tiše, ale jsou
zdaleka slyšet.
Kde je ouvej o mladice,
přijde ke cti i babice.

Číslo 123

Léto

2018

ročník

XXXV

Vydáno dne: 21.května 2018

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

Vladimír Petřek

Kněz české pravoslavné
církve

Kaplan farnosti při
pravoslavném chrámu sv.
Cyrila a Metoděje v Praze
v Resslově ulici

Pacifista

Ukrýval 7 parašutistů po
atentátu na Heydricha po
22 dní

Narozen: v Hodolanech, 1908
Zemřel: zastřelen 5.9.1942 v Praze

Vladimír Petřek se narodil v rodině českého vlastence. Rodina měla 11 dětí, Vladimír od malička projevoval neobyčejný zájem o knihy a talent pro jazyky. Přátelství s knězem Pavlíkem a později biskupem Gorazdem přivedlo Vladimíra v roce 1923 do teologického lycea v Bělehradě, v Srbsku. Tam studoval 10 let.

Do Československa se vrátil v roce 1933 k vykonání vojenské služby. Byla mu nabízena kariéra důstojníka, on odmítl, byl pacifistou a násilí odmítal.

Rozhodl se stát knězem a byl vysvěcen na kaplana. Jako takový působil v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze. Oženil se se svou láskou, Jiřinou Reinlovou v roce 1934. Žili skromně, Jiřina ještě studovala a Vladimír působil jako kněz v Karlových Varech, Litoměřicích i dalších městech. Narodila se jim dcerka v roce 1935.

Petřek byl velmi společenský, přátelil se s J. Seifertem a i profesorem V Černým. Politika ho nezajímala. Velice hloubal o duchovních otázkách a na konci 30tých let se rozhodl pro odloučení od rodiny s tím, že se věnuje plně duchovní dráze. V roce 1938 se přihlásil do armády, opustil pacifismus a po Mnichovské prohře se zapojil do odbojové činnosti.

Hned po nacistické okupaci se podílel na ukrývání hledaných osob, dále s farářem Čiklem vystavoval křestní listy Židům a tím jim usnadňoval vystěhování.

V Praze byla založena skupina odbojářů, kteří byli odhodláni ukrývat pronásledované a i parašutisty. Hlavním organizátorem byl Jan Zelenka i další. Den před atentátem na Heydricha, Čech Sonnevend navštívil Petřeka a zeptal se ho, zda by byla možnost ukrýt několik statečných Čechů v kostele, kde byl Petřek kaplanem. Petřek souhlasil, a tak již 28. května 1941 byl do kostela přiveden první parašutista, Jaroslav Švarc. Během několika dnů přišlo dalších šest parašutistů.

Staral se o ně výhradně Vladimír Petřek. Ti co měli jakoukoli posici v kostele, přísahali na oltář, že nic neprozradí. Petřek přinášel potraviny od přátel, vynášel odpadky a jak mohl, mluvil s parašutisty, dodává jim naděje, nebo alespoň útěchy. Jediný parašutista, kterého nemohli najít, byl Karel Čurda, kterému se podařilo vrátit se ke svým rodičům. Čurda nevěděl kde jsou parašutisté ukryti, ale znal adresy odbojářů, kteří jeho i ostatní ukrývali a on ty adresy prozradil gestapu. Všichni byli zatčeni, mučeni a

(pokračování)

jeden mladý chlapec ze zatčené rodiny prozradil jméno kostela, když mu na gestapu ukázali odseknutou hlavu jeho matky (spáchala sebevraždu)

Víme co se dalo potom – 6 hodin parašutisté bojovali proti útokům vojáků, hasičů, plynu a když už nebylo východiska, všichni použili poslední kulky se zabít nebo otrávit silným jedem. Nacisté přivedli kněze Petřeka a poručili mu parašutisty přesvědčit ať se vzdají.

Rekl jim: "Tady mi říkají, že se máte vzdát. Prý se vám nic nestane a budou se k vám chovat jako k válečným zajatcům".

Odbojáři se nevzdali, nacisté kněze spoutali a odvezli do Petschova paláce a s ním také biskupa Gorazda, kněze Čikla, později i Jana Sonnevenda. Všichni byli popraveni. Z důvodu odluky od rodiny byla manželka Jiřina Petřeková i dcera Jiřinka ušetřeny a přežily okupaci.

Ze zápisů gestapa víme, že žádný z obžalovaných nezradil ani sebe ani jiné. Výslechům byl přítomen K. H. Frank, který řekl "Má-li český národ zůstat živ, nesmí se stát národem takových Petřeků." Petřekovi byla dokonce nabídnuta milost, když bude spolupracovat, ale on odmítl. Byl popraven a jeho tělo bylo spáleno, nebyl mu dán hrob. Až v roce 2005 mu byl ve Valašském Slavíně v areálu Dřevěného městečka Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm odhalen symbolický náhrobek

Jistě všichni máme různé znalosti o Heydrichovi, atentátu na něj, osudu Lidic a Ležáků, ale osoby parašutistů a jejich životy nejsou tak známé. Známe jejich osud, všichni zahynuli v šestihodinovém útoku na kostel. Jediný kdo se v té chvíli zachránil byl Karel Čurda, který je zradil, ten dostal milion korun, oženil se s německou dívkou, různě přednášel o tom, že odboj nestojí za ty následky. Po válce byl odsouzen k smrti.

Heydricha poranila bomba kterou hodil Jan Kubiš, poranění se nejdříve nezdálo smrtelné, ale po několika dnech Heydrich zemřel a to na infekci v ráně – Němci neměli penicilin

Máme knihu "The Assassination of Reinhard Heydrich" a rovněž DVD o atentátu. Oboje velmi zajímavé – můžete si je vypůjčit.

Zdroje: M. Šiška, a výše zmíněná kniha od Callum MacDonald

Z české historie:

Tak mi někdo dal české historické časopisy a jak si v nich čtu, některé přinášejí neznámé informace, jiné zase zábavné příběhy, tak je zde předkládáme.

Pamatujeme si, že kníže Břetislav unesl od potoka Jitku. Měli spolu pět synů, jeden z nich byl Spytihněv II a tomu se podařilo udržet český stát včetně Moravy. Přemyslovec, vládl v letech 1031 až 1061. On také zahájil přestavbu chrámu sv. Víta.

- Kateřina Zaháňská (z Babičky) byla proslavená kráska, několikrát vdaná. Nezdá se že mluvila česky, ale babička – Magdalena Novotná – mluvila německy a není naprosto nemožné, že by se ty dvě rozdílné ženy nesetkaly a nevyměnily si pozdrav. Kateřina byla inteligentní, vzdělaná a měla značný vliv na svého milence, Klemense Metternicha, který rozhodoval o osudu Napoleona po roce 1813.

František Josef I

Český historik Jiří Rak tvrdí, že již za Rakouska se prosazovala v říši demokracie a české nářky o habsburské nadvládě jsou přehnané mythy. Dále tvrdí, že František Josef I byl českými národy milován, zvláště poté když přispěl velikou částkou na stavbu Národního divadla..”ale o tom Češi raději nemluví”..

- “Generál Laudon jede skrz vesnici, generál Laudon jede skrz ves”...dokonce si pamatují tu melodii, ale kdo on byl, žádná znalost. Byl to rakouský šlechtic – Ernst Gideon von Laudon - úspěšný vojevůdce. Měl mnohá sídla v českých i moravských zemích, jako v Bečvárech či v Novém Jičíně, kde zemřel.

- Císař Josef II – ranný ekologista? Báł se o lesy, stromy, zakázal vyrábět dřevěné rakeve, místo nich se používal plátěný pytel. Každá obec si měla pořídit jednu dřevěnou rakev, mrtvý se do ní uložil a u hrobu se tělo přemístilo do pytle a tak se pohřbívalo. Tento způsob trval jen za vlády Josefa II. Připomeňme si W.A. Mozarta, který byl takto pochován do hromadného hrobu.

A teď se přesuňme k našim dobám.

- Když se během industriální revoluce rozšířila výroba komínů, vzniklo nové řemeslo – kominictví. Protože majitelé domů museli platit daň z každého komínu, ne každý s komínou pospíchal – stačila díra do střechy či ve zdi. Tak zv. Vlašské komíny byly úzké a tak si kominíci přibrali do práce útlé chlapce, většinou pod deset let staré a ti byli spouštěni dovnitř komín vyčistit. U nás se to povolovalo až do 20tého století. V Anglii královna Viktorie zakázala toto dětské využívaní v 19. století, po akci spisovatele Ch. Dickense.

V českých zemích se objevili kominíci už v 16. století, protože v severní a východní Evropě se kamna na uhlí začala používat daleko dříve než v západní Evropě.

A ještě bližší k dnešní době: z mnoha knížek jež dostávám, mě zaujala krásně vybavená kniha **“Písecké XX. Století.”** Napsal ji Jiří Prášek, vydaná v roce 1999. Je psaná barvitě, je vysoce zábavná, má mnoho půvabných fotografií. A také v ní najdeme mnoho humoristických příhod. Měl-li by kdokoli zájem, prosím, zavolejte. A nyní jedna příhoda:

V Písku bylo mnoho různých klubů – sportovních, sokolských, kulturních i pivních. Všechny tyto kluby přispívaly na dobročinné účely. V hotelu U Zlatého kola se scházeli pánové, kteří si říkali “Žebrácká elita”. Jak k tomu názvu přišli? V roce 1897 tam bylo plno. Přišel vážený měšťan Rada s chotí, pánové je pozvali ke svému stolu. Paní Radová nahlas řekla: “..Muži, mezi takovou žebráckou elitu nepůjdu!” Hned příští neděli se skupina přejmenovala na “Žebráckou elitu” a počet členů závratně stoupal. Vzájemně se oslovovali “Žebráku”.

Z této knihy jsme se též dozvěděli, že tam byl 2x císař František Josef I. A mluvil během svého proslovu česky.

V Písku žil básník, profesor Adolf Heyduk, který v tu dobu byl uctíván jako největší žijící poet. Přes svou vážnost, pan Heyduk si uměl dělat legraci.- V té době se rozmohlo rybaření; a on napsal tuto průpovídku:”

“Nad prutem nachýlen,

Sedí rybář celý den.

Chytá ryby – chytí bezpochyby.”

Podáváme jak to bylo napsáno.

V Písku také žil řezník Jabulka, který psal básně na své zboží – ve stylu Homéra napsal báseň jak Řekové dobyli Troju až když dostali od něj pořádné jídlo. Ti Písečtí byli vskutku zajímaví lidé.

Z republiky:

“Úleva z titanu. Lékař stvořil unikátní umělou páteřní ploténku”.

Od podzimu 2017 ve Fakultní nemocnici v Olomouci, se provádí výzkum na použití titanového implantátu, který má nahradit meziobratlovou ploténku. Operace má přinést úlevu lidem trpícím chronickou bolestí zad.

Objev a vytvoření implantátu je výsledek práce primáře, neurochirurga Lumíra Hrabálka. Dosud se do meziobratlového prostoru vkládaly implantáty zhotovené z termoplastického materiálu. “Je to výborná hmota, která pruží, je měkká a je relativně laciná vyrobit. Není však ideální pro stabilitu a hojení” dodává Dr. Hrabálek.

Dr. Hrabálek použil osvědčený materiál jako slitinu titanu, aluminia a vanadu jejíž výhodou je, že ji lidské tělo dobře toleruje. “Vykazuje stabilitu a drží hned od okamžiku zavedení”, vysvětluje Dr. Hrabálek. Další výhodou nového implantátu je, že se přizpůsobuje prostoru a tak i dokonce pomůže roztáhnout scvrklý prostor do původní výšky.

Každý rok chirurgové v Olomouci nahrazují ploténku až 50 pacientům. Titanový implantát nyní posuzuje patentový úřad. Plán byl začít používat titanové ploténky od

podzimu 2017 a po schválení patentovým úřadem by byl postup dostupný kdekoliv na světě.

Operace na jedné ploténce trvá přes hodinu. Je určena lidem jejichž ploténky s věkem degenerují, což vede k nestabilitě páteře a tato vyústí do intenzivní bolesti zad, jež vystřeluje až do dolních končetin.

(Toto se zdá být vynikající objev a já se defiinitivě budu dále informovat o možnostech operace nejen v republice, ale i v zahraničí, tedy tady u nás.

Dovolujeme si připomenout líbeznou básničku JANY KARGEROVÉ z roku 2008. Teď je čas sázení a tak ta půvabná slova jsou aktuální. Vybrali jsme několik veršů.

“Dali nám uětvičky v malých sáčkách zavázané červenými mašličkami.

*Smrčky jemné, ale jaré a veselé, voněly po mladých dívkách
A řekli nám, abychom je někam zasadili.*

A tak jsem je zasadila mírnýma rukama a šeptala slova požehnání

A každých pár hodin utíkám ven se podívat jestli žijete.

Jako maminka o mladou dívku se stará.

Citím se zodpovědná za váš blahobyt

Ale dobře vím, že milost někdy nestačí

A jednou musíte život samy přečkat.

Šla jsem do knihovny a vidím tam dva tituly, které mají nějakou souvislost s českou přítomností. Tak jsem si je vypůjčila, přečetla a teď je na Vás zda Vás některá zaujme.

“**Lost and found in Prague**” od americké spisovatelky Kelly Jones. Je to dosti průměrná kniha, co je na ní zajímavé, že autorka zřejmě nikdy nebyla v Praze a Praha je tam důležitou součástí. Příběh je o ukradení Pražského Jezulátka .

Do honby za soškou se zapojí americká novinářka a i italský kněz a ti pomáhají českému detektivovi. Je to mírně napínavé, avšak nepravděpodobné a chvílemi přitažené za vlasy. Tito tři lidé mají osobní problémy a najdou klid v Praze – takže nejen Jezulátko, ale i lidé se najdou. V příběhu jsou velmi sympaticky vystiženi lidé, kteří věří v Pána Boha a zázraky

Další kniha je “**Spaceman of Bohemia**” od Jaroslava Kalfaře. Tento pán byl narozen v ČR a do USA emigroval když mu bylo 15 let. Tato kniha je velmi dobrá, nejen stylem a námětem, ale i vykreslením české situace před a po sametové revoluci. Dává si otázky co s lidmi, kteří byli oddaní nebo kolaborovali s režimem, který byl násilný a dnes se chce potrestání či pomsta nebo zadostiučinění, často i na dětech, jež definitivně nemohou za své rodiče. Přes vážné otázky jež kniha nadhazuje, čte se dobře a přestože je v podstatě smutná, nevyznívá tak, že český astronaut je schopen se zahojit.

Co se dělo a děje u nás:

Málokdy se stane, že nám lidí napíše, vyjma dvou věrných čtenářů z republiky – Mirka a Jaroslava, které moc oceňujeme. Tentokrát nám Eliška (co vždy rozdává cukroví) poslala hezký dopis a tak jej uveřejňujeme:

“Ráno po schůzi: Je mi trochu na měkko a snažím se o zdůvodnění. Snad proto, že za celá ta léta (50 let) v Kanadě, je jeden spolek lidí, se kterým mám hodně společného a já ty lidičky očekávám vidět aspoň párkrát v roce a ujistit se, že aspoň většina je stále v pořádku a stále jim chutná, v té správné české tradici. A já teď potřebuji vyjádřit svou, a všech lidí o kterých vím, že se mnou souhlasí, vděčnost za snahu našeho Výboru nás všechny udržet pohromadě, organizovat akce, na které se těšíme a s nadšením se zúčastníme. Víím, že je s tím hodně práce a úsilí a věřím, že většina z nás, kteří se nemají k tomu, aby se veřejně přihlásili k nápomoci, stojíme stranou i když jsme ochotni přispívat. A tím nemám na mysli finance, spíš to, že chceme nadále být částí toho prostředí, kde se mluví česky, chutná nám “Uvařeno po česku”, dozvíme se všelijaké zprávy z domova a slyšíme otázky, jako “Kdy tam zase pojeděš?” Měla jsem na konci schůze vstát a říci tato slova a proto mám asi výčitky dnes ráno. Na štěstí máme další dobrou věc, která se pro nás děje – DOBRÝ DEN- tuto další výbornou tradici, která vyžaduje hodně úsilí, schopností, tradici, kterou každý z nás velice oceňuje a kam se dají poslat slova, která mají být vyslovena! Díky Vám všem a brzy na shledanou!
Eliška Whitney Eliško, děkujeme! Piš častěji !)

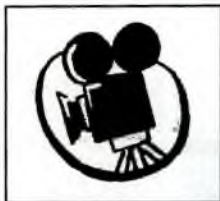
Radujeme se, že přece jen hrstka nás tady přežívá a tak si vděčně vzpomeneme

Miloš Forman

českého filmaře **Miloše Formana**, který zemřel 14.4.2018, ve věku 86 let. Natočil mnoho filmů, doma i v Americe. Většina z nich byla úspěšná, některé fenomenálně. Vytvořil slávu Mozartovi (Amadeus) a i Praze, protože film tam natáčel. V Americe je nejvíce připomínán filmem: “One flew over the cuckoo nest”. Formanovi jsme se věnovali v DD č.106, Zima 2014, tak jenom připomínáme, že vyrůstal v tragické době, - jako sirotek- během války. A ani potom to neměl lehké. A přece natáčel optimistické filmy, často plné úsměvného humoru.

Příkladem může být populární film: “Hoří, má panenko.”

Filmové pondělky: Každé první pondělí – s výjimkou července a srpna – promítáme v 19 hodin v budově Highland Place Retirement Living, 20 Fieldgate St. Kitchener. Hrajeme:
4.června: Páni kluci.(1975) Černobílý film volně zpracovaný na motivy Marka Twaina (Tom Sawyer). Hraje I. Janžurová, J. Somer, P. Nárožný, J. Lábus.

10.září: Účastníci zájezdu: Komedie podle románů M. Viewegha z r. 2006. Na dovolenou v Jadranu vyráží náhodná skupinka cestujících. Průvodkyně Pamela se rozhodla "vytvořit z nich správnou partu".

1.října: Duše jako kaviár: Drama z roku 2004. Tři dvojice a jejich život plný zápletek. Hraje T. Wilhelmová, V. Cibulková, S. Rašilov.

5.listopadu: Kvaska. Komedie/muzikál z r. 2007. Dobrý příklad jak se dá zkombinovat útěk z vězení a muzikál. Hrají: L. Vondráčková, R. Hrušínský nejml.

3. prosince: Hotýlek v srdci Evropy. Rok 1993. Američan českého původu se vrací do vlasti. V Praze se má ujmout navráceného rodinného hotelu a najít si českou nevěstu. Hraje M. Donutil, V. Žilková, P. Nárožný.

XXX

A teď naši vzácní dárci:

Na Dobrý Den přispěla dlouhá řada dárců, kterým srdečně děkujeme

L. Bauše, E.. Branisa, W.& J. Brožovi, V. Bubák, M. Buryánek, J. Čadil, E. Černý, I. Černý, L. Dejmek, A. Duda, J. Dvořáček, J. Fabián, J. Faimon, M. Fiala, D. Grunstein, D. Hanousek, Hasalovi, E. Havlík, Herodkovi, E. Holomek, A. Hnulík, L.& A. Hudcovi, V. Hudec, H. Ilčenko, A. Janečková, M. Janousek, J. Jarsch, J. Jedlík, Jindra Karger, J. & J. Kargerovi, E. Kuhn (2x), J. Kořistka, Z. Krajbich, A. Krč-Ševčík, KW Czech & Slovaks, M. Lomičová, Lukšičkovi, M. Malec, M. Mareček, T. Martínek, Marianovi, J. Matějů, H. Matys, O. Mračna, I. Nenkov, V. Nohel, J. Otruba, Paldusovi, M. Polák, E. Řehořek, A. Šafařík, D. Ševčík, A. Smucler, J. Škubník, Ch. Soustek, Strakovi, B. Suda, B. Švanda, D. Theimer, E. Tlustý, M. Trojan, L. Tuček, M. Urbanová, M. Vinš, E. Whitney. Mariánovi, E. Řehořek, B. Šafařík, Strakovi, D. Theimer, E. Tlustý.

Na jazykové školy pro děti přispěli: V. Bubák, M. Buryánek, A. Duda, M. Fiala, Ž. Formandl, D. Hanousek, Herodkovi, L.& A. Hudec, A. Janečková, T. Martínek, H. Ilčenko, A. Janečková, J. Jedlík, Kargerovi, E. Kuhn, M.Lomičová.

Oslava stého výročí vzniku republiky: Mississauga Symphony Orchestra

pořádá 13. října koncert na oslavu 100 let od založení Československa. Na programu bude **Smetanova Má vlast. Diriguje host Michael Roháč**. Naše pobočka Sdružení by mohla uspořádat na tento koncert autobusový zájezd – podobně jako jezdíme na divadlo. Jelikož ale koncert bude večer, návrat by byl až někdy před půlnocí. Přesto doufáme, že se nikdo nedá odradit od této výjimečné slavnosti pro naši drahou republiku a povznášejíci hudbu Bedřicha Smetany.

Lístky budou stát \$36 pro seniory i výše. Potřebujeme naplnit autobus, proto potřebujeme vědět, kolik lidí by mělo o tento koncert zájem. Bude to asi jediná akce naší pobočky na oslavu stého výročí republiky. MOC PROSÍME, abyste se, pokud máte zájem, co nejdříve – zatím nezávazně – přihlásili u ANDREI KRČ-ŠEVČIKOVÉ, na čísle 1-519 579 2683.

Tuto výzvu napsal Stáňa Staněk a já (EK) se k němu připojuji s prosbou, abychom se v co největším počtu přihlásili zúčastnit se tohoto večera k oslavě republiky, kterou pořád nosíme v srdci a rovněž slyšet živě Smetanovu překrásnou českou hudbu, vznešenou (Vyšehrad) i lahodnou (Z českých luhů a hájů).

22. dubna jsme shlédli divadlo **Manželství o život**, v režii Bohdana Zátovkaňuka. Moc nás nadchlo a rozesmálo a všeobecný úsudek byl ,že to bylo jedno z nejlepších představení. Herečky a herci byli výborní, ale co chceme zvlášť pochválit je překlad a úprava hry, jež byla napsána Angličanem Ray Cooney. Čeština zněla zcela přirozeně i s tou trochou vulgarity, ale takový je český humor. Moc děkujeme.

Sokolská pobočka v K-W-G si přes leto odpočine, začíná se opět cvičit v září. Ale ne všichni odpočívají, pět Sokolek a Sokolů se přidružilo k Sokolské Torontské pobočce a odlétá v letě do Prahy, cvičit na všesokolském sletu.

Obdivujeme Vás a litujeme, že Vám nemůžeme nadšeně tleskat na stadionu. Doufáme, že uvidíme film s některými programy.

Již několik let, se děti učí rodným jazykům hravou formou. Informace o české škole dodá paní učitelka Mirka Pirová Mirka.Pirova@wcdsb.ca a o Slovenské škole paní učitelka Blanka Michale. Adresa: Blanka.Michale@wcdsb.ca. **Česká a Slovenská škola** je otevřená každou sobotu od 9.00 – 11.30 hodin na adrese: St. Francis Campus, 154 Gatewood Rd., Wing A, Kitchener.

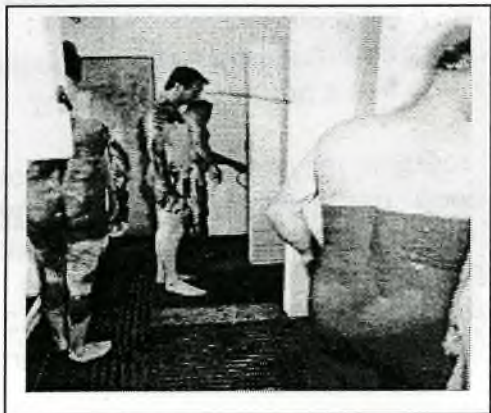
G. Mendel

Možná, že se jednou tyto děti budou ve školách učit historii vědy, umění a zaslechnou jméno Gregor Mendel. Mendel byl a je ohromně důležitý pro pochopení dědičnosti. Psali jsme o něm, ne v DD, ale velký článek o něm nám otiskly noviny "Nový Domov". V dubnu tohoto roku New York Times publikoval článek s fotografií kněze Mendela s vysvětlením, že to byl on, kdo pochopil fundamentální základy dědičnosti – bohužel význam jeho objevů byl oceněn až po jeho smrti. Ch. Darwin o něm nevěděl a tak s problémy dědičnosti zápasil a nikdy je nevyzkoumal. V článku se vysvětluje, že dědičné geny se nevyskytují jen v lidech, ale stejné zákony platí i pro rostliny a nemoci. Geny jež vyvolávají určité nemoci jsou dědičné a dnes jsou nazývány **Mendelianovými**. Vědci rozeznávají více než 7.000 Mendel nemocí. Některé nemoci nemusí být zděděné

a přesto se objeví – a to vlivem mutací, jež mohou být prospěšné, ale také ne. Článek osvětluje práci vědců, kteří shromáždili data od více než 2 milionů lidí. Datum uveřejnění je 21.4.18.

Mendela si přivlastňují Rakušané, ale byl to Moravan a neuvěřitelně zajímavý člověk, právě proto, že byl tak skromný a nenápadný – a hle – je nazýván "otcem dědičnosti."

Kanadský časopis WALRUS v dubnu 2018, uveřejnil esej, napsanou a ilustrovanou žurnalistkou Ruth Kaplan. Eсей se jmenuje "**Bathers**" a popisuje různé léčivé lázně po celém světě.

Zachyceny jsou lázně v Karlových Varech, Mariánských lázních a na Slovensku (bez udání místa). Povídání je doprovázeno mnoha fotografiemi, vybrali jsme tu 'nejcudnější', je ze Slovenska a zachycuje skupinu pacientů, kteří zřejmě měli bahnitou koupel (je účinná – vím to. EK). Víím, že někteří z našich známých - jezdí do lázní v republice a většinou je chválí. Jak odpočinek tak i léčbu.

V únoru zemřela **Sonja Bata**, manželka Tomáše Baťi, hlavně známá dnes v Kanadě jako zakladatelka Muzea obuvi, jež je umístěno v Torontě. Toto Muzeum je světová rarita a stojí za to je navštívit. Když paní Baťová zemřela, noviny Globe and Mail o ní obdivně psaly.. Nejen o ní, ale také o T.Baťovi a založení města Batawa, jež leží severně od Trentonu. Baťové byli podnikatelští geniové a Sonja Baťová měla vynikající vkus a smysl pro eleganci, krásu.

Výstava Obrazů
MAGIC + MYSTERY

JOSEF KRATOCHVIL

Setkání s umělcem
sobota 12. května
14.00 - 17.00 h.

Kloepfer Gallery
18. Paisley St., Guelph

PEAK BROKERAGE
REAL ESTATE NETWORK

DIRECT: 519-500-3316
Kitchener Office: 519-744-7133
New Hamburg Office: 519-662-4900
www.blankamichale.com

Blanka Michale

REAL ESTATE
SALES REPRESENTATIVE

Dole upozorňujeme na letošní Hike/piknik. Našli jsme ve starých číslech **Dobrého Dne** článek o **pikniku**, z léta 1988. Lidičky, to už je více než 30 let co se takto shrormáždujeme. Opisuji článek, je bez podpisu:

“25. června se konal doposud snad neúspěšnější piknik v prostorách Klubu v St. Jacobs. Přišlo přes 400 lidí. Všichni se bavili jak nejlépe mohli, trampská hudba řinčela. Hosté z jiných měst tvrdili, že tento piknik je nejlepší v celém Ontariu.”

Jiní znalci, jako Arnošt Wagner z Ottawy tvrdili, že tolik Čechoslováků neviděli pohromadě od okamžiku kdy odešli z ČSSR.

Vzniklo mnoho přátelství a několik lásek. Několik lásek se obnovilo. Žadná se nerozpadla.

Přišli veteráni z dávných exilových vln, ale i zcela noví. Nebylo rozdílu mezi těmi, kteří se tu narodili, a těmi, kteří jsou tu týden.

A to je to hlavní.

Hike –letošní (už 24) hike se bude konat v sobotu 25. srpna. Zájemci, kteří se nejpozději do pondělka 20. srpna přihlásí buď na 519 821 7996 anebo na sjstanek@hotmail.com dostanou informace o času a místě srazu. Jako každý rok budeme mít několik tras různé délky a potom již tradiční potluck na naší zahradě.

Jana a Standa Staněk

V roce 1978 Pobočka Česko-slovenského Sdružení v Guelphu, k 10letému výročí sovětské invaze do republiky, **zasadila lípu** v River site parku v Guelphu. Pod lípou byla plaketa s věnováním. Během let se plaketa ztratila, ale lípa roste. Členové, kteří tenkrát celou akci organizovali, přicházejí s návrhem obnovit plaketu, tentokrát ale by bylo lepší zakoupit velký – majestátní- kámen/balvan a do něj vrýt věnování k 50letému výročí sovětské invaze. Jedna z členů, kteří se o obnovu zajímají, nabídla zařídit celou akci a zajistit ji finančně, ale moc by oceňovala slyšet názory naší komunity. Tak co tomu říkáte? Myslíme, že je to krásná idea.

Zdraví a jídlo: Jak nakupovat v azijském obchodě:

Omáčky, octy, oleje: Hoisin sauce: Velmi dobrá použít jako marinádu. Chuťově je nasládlá, kořenatá, hustá. Je výborná na potření drůbeže a také se může použít na ryby. Chinkiang ocet (Zhenjiang): Je z rýže a je černý. Máčí se do něj chleba, čerstvá zelenina, a může se použít jako základ jiných omáček. Chuť je sladko- kyselá

Oyster sauce: Kropí se jím uvařená zelenina. Chutná trochu po rybě, a je v ní cítit karamel. Sesame oil: voňavý olej, chutná po oříškách. Používá se na smažení do voku. Water chestnuts: používají se čerstvé, ale také z plechovek. Mohou se přidat do rýže a i do náplně knedlíčků. Dumplings: Mnoho druhů, některé jsou již uvařené, jiné potřebují trochu práce. Won ton wrappers: Koupíte je připravené pro jakoukoli nádivku. Pracnější než hotové knedlíčky.

XXX

Dnes je známá varovná situace s antibiotiky proti kterým se vyvinuly bakterie, jež zabraňují antibiotikům působit.. Laboratoř IBM v San Jose California vytvořila novou molekuli, zvanou "polymer", jež je schopná zneškodnit pět smrtelných typů těchto nebezpečných mikrobů. Dnes se připravuje výroba těchto polymerů a je velká naděje, že tím se odstraní možnost infekce při jakékoliv operaci či nemoci.

Víme jaký ohromný objev byl nález penicilinu v roce 1928 a hlavně během války to znamenalo záchranu milionů lidí. Bohužel, některé bakterie to přežily a vytvořily si tak imunitu proti antibiotikům – zřejmě se to stalo příliš často opakovaným užíváním těchto léků. Vědci testovali 33 antibiotik a z nich pouze osm je schopno čelit "superbakterii" (superbug). Zbývajících 25 mají velmi slabou účinnost. Polymer funguje tak rychle, že bakterie nemají čas ani možnost si vytvořit protilátky.

Ohromný vynález, velká naděje. Jenomže, co jsme se teď dozvěděli z článku v NY Times, edice ze 7.4. 18 je, že téměř 80% amerických antibiotics je prodáno farmám a tam jsou běžně dávány dobytku a to znamená, že v hovězím, vepřovém i krutím mase my absorbujeme antibiotika a to potom působí negativně na naše vlastní orgány – mikroby v žaludku a střevech. Méně než 10% farmářů **odmítá** antibiotek tylosin používat. Tak co dělat? Jíst méně masa? Vytvářet tlak na naše vlády tomu udělat konec? Ptát se svých doktorů zda současná praxe je bezpečná?

Dobří lidé žijí mezi námi.

Dnes být hodný člověk dá dost námahy, ale naštěstí pořád se jich hodně najde. Dnes píšeme o naší zdánlivě normální, ale ve skutečnosti mírně excentrické Jitce D. Vždy usměvavá, dělajíc žerty hlavně na sebe, ale jak je to české přísloví o hluboké vodě? (nemohu si vybavit), ale říká to, že do hluboké vody nevidíš. A to je Jitka D. A teď k jejím dobrým činům.

Racek se zlomeným křídlem: to ještě žil její manžel, Zbyněk a ten přinesl racka domů. Zbyněk dal křídlo do dlahy a umístil racka do sklepa, kde měl velkou nádrž s vodou, do které se šoupal po valše a s nadšením šplíchal vodu kolem. Žral zmrzlé rybičky. Když povyrostl, byl se slávou vypuštěn na svobodu a prý se ani neohlédl. To už tenkrát děti pomáhaly a soucit se zvířaty mají dodnes a dokonce přešel i do vnoučat.

Užovka: tu děti našly na podzim na zahradě a bály se aby nezmrzla. Děti ji přinesly několik žížal. Snažily se dostat užovku do nějaké pevné nádoby, ale ta jim pořád utíkala. Jitka strávila mnoho hodin plazíc se po kolenou ve snaze objevit hada, přičemž jejich pes se pokoušel o totéž, ale jeho úmysly byly zcela jiné. Nakonec užovku našly a strčily ji do velké sklenice od okurek.

Veverka: v roce 2008 byl veliký vítr, který vyvrátil strom v jejich lese. Když se tam šly podívat, našly nepoškozené veverčí hnízdo. Matka tam nebyla, jen dvě mláďata, jež vypadala jak tlusté žížaly. Všechna Jitčina vnoučata – Shannon, Nicole a Julia – se ihned mláďata ujala a dívky vstávaly i v noci, každé tři hodiny veverky krmit – dávaly jim kapičky veverčího mléka do oka – metoda, kterou objevila jejich maminka Mirka. Jedna veverka zemřela, ale druhá to přežila a byla přijata do Wildlife Sanctuary v Londonu, kde dál prosperovala a snad žije dodnes v nějakém parku.

KRAJANSKÁ TELEVIZE:

Pořad: Nová Vize

Každou sobotu v 10 hodin ráno

Opakování ve středu v 7.00 ráno

(Na stanici OMNI 1 v Torontě kanál 47, kabel 4)

e-mail: novavize.ca@gmail.com

e-mail: novyzaber@yahoo.com

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět.

Šeky vyplňujte takto; Pay to the order of Czech and Slovak Association of Canada (dřívější určení C.A.C. banka neuznává) : a adresujte na **Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5 , Canada**

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvíl, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ekratoch@sympatico.ca

telefon: 519 821 3321

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová

Redakční řada: Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Marie Lomičová, a tentokrát pomohli manželé Paldusovi. Všem děkujeme a také Jiřímu Kořístkov, který pomáhal více než 10 let.

Výtvarní umělci: Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl